

**Студенти ВНТУ – срібні призери
відкритої олімпіади Чехії та Словаччини
з програмування!**

(стор. 4–5)

Шановні колеги, дорогі студенти!

**Сердечно вітаю Вас з нагоди світлих і радісних свят
Нового року та Різдва Христового!**

**Рік, що завершується, збагатив нас новим досвідом,
згуртував і дав нам можливість не лише вистояти,
а й створити всі умови для подальшого розвитку.**

**Я вдячний Вам за кропітку працю
заради процвітання нашого університету
і впевнений, що в Новому році
нас чекають нові успіхи і радісні події.**

**Нехай з останніми хвилинами старого року
Вас покинуть турботи та негаразди,
а Новий рік буде щедрим на цікаві плани,
нові досягнення та професійні перемоги!**

**Нехай Ваші серця будуть зігріті любов'ю і теплом,
домівки повняться добром, радістю
та Божим благословенням, а очі світяться щастям!**

**Нехай Новий 2013 рік
увійде до Ваших осель добрим і радісним,
принесе злагоду і достаток та наповнить
Ваші серця вірою, надією та оптимізмом!**

**Від душі бажаю кожному з Вас міцного здоров'я,
відмінних успіхів у праці та навчанні, любові,
добробуту і затишку в родині,
наснаги та невичерпної енергії, миру та процвітання!**

**Хай здійсняться Ваші добрі мрії
та всі мудрі задумки
в ім'я процвітання нашого університету!**

Щасливих Новорічних і Різдвяних свят!

**З повагою і вдячністю
ректор Володимир Грабко**

ЗНАЙ НАШИХ!

ГРАН-ПРІ — НАШОМУ ВНТУ!

За міжнародне співробітництво у галузі освіти і науки головною нагородою виставки «Освіта та кар'єра-2012» відзначений наш Вінницький національний технічний університет

15—17 листопада в Національному центрі ділового та культурного співробітництва «Український дім» проходили ХХІІ міжнародна спеціалізована виставка «Освіта та кар'єра-2012» та ХІ Міжнародна виставка закордонних навчальних закладів «Освіта за кордоном».

Нагороди вищим навчальним закладам України вручали заступник міністра МОН молодшого спорту України Борис Жебровський та президент Національної академії педагогічних наук України Василь Кремень.

«Освіта та кар'єра – 2012» представила близько 70 українських вишів. Абітурієнти мали змогу безпосередньо спілкуватися з викладачами, розпитати про особливості навчання, перспективи працевлаштування.

Приємно, що ВНТУ добре знаний серед столичної молоді. Представникам нашого університету — ученому секретареві науково-дослідної частини, доценту кафедри ТАМ Олександр Дерибо та заступнику директора Головного Центру організаційного та методичного забезпечення навчання, доценту кафедри ЛОТ Станіславу Тужанському не доводилось нудьгувати. Увесь час біля наших виставкових площ юрималась шкільна юнь, задаючи запитання про підготовку доуніверситетські програми, про особливості вимог до сертифікатів ЗНО з навчальних предметів, кар'єрні перспективи після отримання диплому, вартість навчання. Адже якість освіти у нашому ВНТУ добре відома.

Саме у нас — у ВНТУ вже кілька років поспіль проводиться напівфінал світової студентської першості з програмування, міжнародний конкурс з веб-дизайну, Всеукраїнський з'їзд екологів. Чимало наших випускників успішно працевлаштовуються в США, Швейцарії, Австралії, Німеччині — в провідних світових фірмах: *Google, Microsoft, IBM, Facebook*. Вихованців ВНТУ транснаціональні корпорації забирають до себе у співробітники уже навіть не чекаючи,

аби ті отримали повну вищу освіту: цьогорічний випускник бакалаврату Ігор Сугак, отримавши запрошення, нині працює у США. Викладачі ВНТУ уміють налаштовувати на життєвий успіх, уміють віднаходити талановитих і давати потужний життєвий імпульс. Наш випускник працює навіть на Wall Street! Працює на NYSE — головній фондовій біржі США!

Стажуватись за кордоном — це теж доступно для вихованців ВНТУ. Нещодавно повернулись Руслан Просоловський, Юлія Зелінська і Юлія Самігулліна. Незабаром до Португалії відлітає Анна Поплавська, четвертокурсниця Інституту АЕКСУ.

А науковці ВНТУ теж успішно заявляють про себе міжнародному співтовариству. Приміром, у жовтні на Всесвітній Варшавській виставці винаходів IWIS-2012 розробка вінницьких метрологів професора Володимира Кучерука та аспіранта Ігоря Дудатьєва «Optical-gas analysis absorption system with compensation of destabilizing factors» виборола Gold Medal. Цей винахід, до речі, увійшов у десятку найперспективніших винаходів України 2012 року.

Наші студенти мають змогу паралельно з базовою отримати ще й військову освіту та закінчувати навчання у технічному виші, маючи офіцерське звання молодшого лейтенанта запасу. Це значно розширює простір для працевлаштування — Збройні Сили України, Міністерство внутрішніх справ, Міністерство надзвичайних ситуацій, внутрішні і прикордонні війська, Державна податкова адміністрація, Міністерство юстиції, прокуратура, Служба безпеки України, митна служба тощо.

У виставці «Освіта та кордоном» були представлені понад 60 вишів світу із 17 країн — Канади, Польщі, Угорщини, Литви, Австрії, Америки, Кіпру, Росії, Німеччини, Чехії, Ізраїлю, Великобританії, Швейцарії, Таїланду, Туреччини.

Такі виставки мають значну інформативну роль у сучасній системі освіти.

Дипломами від організаторів виставки особисто відзначені проректор ВНТУ, доктор технічних наук, професор Сергій Павлов, проректор ВНТУ, професор Віктор Мізерний та директор Центру міжнародних зв'язків ВНТУ, кандидат педагогічних наук, доцент Микола Прадівляний.

Ректор нашого ВНТУ, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко у товаристві Василя Кременя, президента Національної академії педагогічних наук України, та Андрія Гуржія, віце-президента НАПНУ

АРГУМЕНТИ НА КОРИСТЬ

Студенти ВНТУ – срібні призери відкритої олімпіади Чехії та Словаччини з програмування!

Навряд чи знайдеться людина, яка побувавши у Празі, не була зачудована її чарівністю! Величезні старовинні райони міста з храмами та будинками IX – XII століть, неймовірний старовинний замок з перлиною середньовікової архітектури — собором Святого Віта, Карлів міст над красунею Влтавою... При першому знайомстві з Прагою захоплює дух і життя здається просто неможливим серед такої краси...

Саме до Праги отримати запрошення пошало збірній команді нашого університету. І поталанило не випадково. У вересні цього року ВНТУ відвідала директор Європейських олімпіад студентської першості світу з програмування ACM-ICPC, професор Технічного університету в Празі Божена Маннова. Вона перевіряла рівень проведення II етапу Всеукраїнської студентської олімпіади з програмування, як відбіркових змагань першості світу, а також технічне забезпечення та умови проведення світового півфіналу в нашому університеті. Результати перевірки повністю задовольнили Божену. Але без відповіді залишилось питання щодо збільшення квоти південно-східного Європейського регіону у фіналі першості світу з 3-х до 4-х місць. Саме тут полягає головна суперечка між найсильнішими регіонами Європи: центральним — до якого належить Чехія, і південно-східним — де сьогодні домінує Україна. Отож, пані Божена і запросила до Праги поміряти силами команду ВНТУ, яка, до речі, була цього року у південно-східному регіоні лише восьмою. Але виклик був прийнятий вінничанами без вагань.

До Праги діставались автобусом, і перше враження виявилось достатньо дивним. Потрапивши

Директор Європейських олімпіад студентської першості світу з програмування ACM-ICPC, професор Технічного університету в Празі Божена Маннова та директор півфіналу першості світу з програмування ACM-ICPC південно-східної Європи, професор Володимир Месюра

практично в центр столичного міста однієї з країн Євросоюзу і маючи євро, команда не змогла зайти до метро, оскільки квитки можна придбати лише за крони. Ось і довелося з усіма речами йти понад кілометр до найближчого відділення банку, де можна було обміняти валюту, а потім повертатись назад до станції метро. І перебуваючи у Празі, ми помітили, що це стандартна проблема для тих, хто прибуває до цього міста-красення автобусом.

Оце й усі неприємності. Насправді Прага виявилась дуже гостинним містом. Команду поселили у чудовому готелі, що розмістився у студентському гуртожитку із загадковою схемою коридорів, схожих на монастирські лабіринти. Дістатись кімнати або вийти на вулицю з першої спроби, не пройшовши

Хто, побувавши у Празі, не залишився зачудованим її неймовірною красою?

Шедевр готичної архітектури — грандіозний собор святого Віта. Одна з найвідоміших споруд світу

*Докторові технічних наук, професорові,
заслуженому діячеві науки і техніки України
Володимир Степановичу ОСАДЧУКУ
як видатному діячеві науки
Указом Президента України
призначено державну стипендію*

*Доктор технічних наук, професор Володимир Осадчук
і його авторські свідоцтва й патенти на винаходи*

Володимир Степанович працює у нашому ВНЗ з січня 1966 року — 47 років!

Сім років професор Осадчук був проректором з наукової роботи нашого ВНЗ. Понад чотири десятиліття очолював кафедру електроніки.

Нині Володимир Степанович керує на кафедрі електроніки великою науково-дослідною роботою з вивчення фізичних явищ у напівпровідникових та газових середовищах, з розробки мікроелектронних пристроїв у широкому діапазоні частот.

Під керівництвом професора Осадчука понад 20 аспірантів захистили кандидатські дисертації.

У його науковій школі виросли доктори наук М. А. Філінюк, П. А. Молчанов, А. О. Новіков, В. М. Куцак, О. В. Осадчук.

Володимир Степанович опублікував значно більше півтисячі наукових робіт, має майже 200 авторських свідоцтв і патентів, близько 20 монографій і навчальних посібників. Його

розробки звично здобувають найвищі нагороди на міжнародних виставках винаходів. Приміром, Гран-Прі VII Міжнародного салону винаходів і нових технологій «Новий час» отримав мікроелектронний витратомір газу та вимірник магнітної індукції (розробники — професори В. Осадчук та О. Осадчук, студенти О. Стовбчат та Р. Насадюк).

Нині він є членом кількох спеціалізованих рад по захисту кандидатських і докторських дисертацій.

В 1992 році професор Осадчук став академіком Академії інженерних наук України.

Син Володимира Степановича закінчив наш університет. Доктор технічних наук, професор Олександр Осадчук — завідувач кафедри радіотехніки ВНТУ. Олександр Володимирович вільно володіє англійською і німецькою. Нині він перебуває на стажуванні у Німеччині — у Гамбурзькому технічному університеті.

двічі тією ж самою ділянкою коридору, вдавалось далеко не кожного разу.

У перший день нас, вінничан, запросили на фінал наукового конкурсу на кращий магістерський диплом Чехії та Словаччини, в якому брали участь 8 колишніх магістрів, більшість з яких вже стали аспірантами. Презентації дійсно були дуже цікавими, значна частина їх була присвячена створенню систем штучного інтелекту. Переможець з Чехії працював над проблемами динамічного розпізнавання пересувним роботом зорової інформації, необхідної для вибору маршруту руху. Друге місце отримав студент зі Словаччини, котрий створив цікавий 3-D сканер, що практично миттєво формував графічну 3-D модель сканованого ним об'єкту.

Але, найголовнішою подією стала олімпіада з програмування, у якій взяла участь 112 команд з дев'яти провідних університетів Чехії та Словаччини, а також і команда ВНТУ. Традиційно трохи «засидівшись» на старті, наша команда опинилась аж на 9 місці. Але вже за півгодини вона не тільки впевнено розмістилась у першій трійці, але й періодично очолювала турнірну таблицю (не враховуючи позаконкурсну команду, яка складалась лише з одного молодого викладача, колишнього

кращого студента-олімпійця Чехії, який одразу «пішов у відрив» і весь час був безумовним лідером). Отож, вінничани посіли друге місце, розв'язавши однакову кількість задач з чемпіоном Чехії та Словаччини, і лише трохи поступившись йому за часом. Усі інші команди розв'язали меншу кількість задач. Отож, команда ВНТУ достойно представила південно-східний Європейський регіон, додавши аргументів на користь збільшення квоти нашому регіону у світовому фіналі.

Але українці були для чехів і словаків у першу чергу не суперниками, а щирими друзями. Прийом господарів змагань був дуже теплим і залишив найприємніші спогади. А крім змагань були також і прогулянки Прагою, чарівність якої також назавжди залишиться у наших спогадах...

**Володимир МЕСЮРА,
директор півфіналу першості світу з
програмування АСМ-ICPC по південно-східній
Європі, професор кафедри комп'ютерних наук**

Підпис до фото на обкладинці

*Професор Божена Маннова і команда ВНТУ:
Олег Морфіянець (перший ліворуч), далі Михайло Гранік
та Сергій Кашубін*

ПЕРСПЕКТИВИ ТРЕТЬОГО ДЕСЯТИЛІТТЯ

Ректор нашого вишу, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко у складі делегації євро регіону «Дністер» відвідав місто Яси (Румунія).

Очільник нашого вишу є членом Ради «Дністра». Мета поїзди — підписання угоди про співпрацю між двома євро регіонами — «Дністер» (включає території України та Молдови) та «Сірет-Прут-Дністер» (Молдова і Румунія).

«Угода дозволить Україні та Молдові, які не є членами Європейського Союзу, рівноправно співпрацювати із Румунією, яка є частиною євроспільноти», — зауважив голова Ради євро регіону Сергій Татусяк.

Вінницька та румунська сторони планують спільно виграти грантові кошти Євросоюзу на розвиток інфраструктури населених пунктів, економічної та соціальної сфер, покращення екологічної ситуації в регіонах. Головною умовою грантодавців є правильне оформлення цікавих та креативних ідей.

У ефективній співпраці зацікавлена і румунська сторона, адже вбачає у Вінниччині бажання і серйозний потенціал партнерства у найрізноманітніших сферах.

Основний акцент партнерства двох євро регіонів — співпраця неурядових організацій, адже вони сьогодні відіграють провідну роль у побудові громадянського суспільства, становлення якого обстоює Євросоюз.

Вінничани у Яссах відвідали технополіс і виставковий центр. Спілкувалися із представниками Співки українців у Румунії.

Ректор нашого ВНТУ, професор Володимир Грабко мав зустріч в Ясському технічному університеті з керівниками цього вишу, адже наші ВНЗ єднає два десятиліття плідного співробітництва.

Тож, не лише аналізували зроблене, а й детально окреслювали план майбутніх співдій. Це насамперед співпраця в TEMPUS, в інших програмах Євросоюзу. Ишлося про тісну взаємодію освітньо-наукової діяльності. Домовились більш жваво налагоджувати безпосередню наукову співпрацю тамтешніх науковців з вченими нашого ВНТУ: професор-професор. Мається на увазі проведення ними спільних наукових досліджень, результативність яких повинні засвідчувати ваговиті публікації. Дійшли згоди щодо започаткування програми подвійних дипломів — старт їй дає узгодження навчальних планів ВНТУ і ЯТУ.

У Ясському технічному університеті дуже потужно працює BEST. Студенти й нашого політеху стосовно Board of European Students of Technology мають чим похвалитися. Очільники ЯТУ і ВНТУ дійшли згоди, що студенти мають спілкуватися простіше — без посередництва адміністрації. Варто розвивати і студентські мистецькі зв'язки. Цьому сприяє і географічна відстань: між Ясами і Вінницею усього 320 км.

Буде запроваджена система грантів навчання за кордоном: наші студенти вчитимуться у ЯТУ, румунські — у ВНТУ. Вінницька обласна держадміністрація і Вінницька обласна рада охоче зголосились усіляко підтримувати університетські починання. Професор Грабко мав спілкування з президентом Ясської повітової ради Крістіаном Адомніцею, який є випускником ЯТУ. Він теж обіцяв максимальну співдію співпраці ВНТУ і ЯТУ.

З Ясс ректор ВНТУ Володимир Грабко привіз запрошення ученим нашого вишу до участі у виставках винаходів «Інвентика» й «ЕкоІнвентика». І на урочистості з нагоди 200-ліття Ясського технічного університету.

∞ The BEST! ∞

ТИЖДЕНЬ НА ПРЕЗИДЕНТСЬКІЙ ЗУСТРІЧІ

Подорож нас вчить більше, ніж будь-що інше. Іноді один день прожитий в інших місцях, дає більше, ніж 10 років життя вдома

Анатоль Франс

Дочитайте цю статтю до кінця і зрозумієте, що витратили 5 хвилин свого часу не марно. Отже, про що хочеться розповісти, — про те, що є така студентська організація BEST, про її осередок в нашому університеті і про те, як дешево і цікаво подорожувати Європою і знаходити нових друзів.

Загалом, що ж таке BEST — Board of European Students of Technology — Рада студентів технічних університетів Європи. Заснована вона була досить недавно, в 1987 році в Стокгольмі. Головною ідеєю було знищення кордонів, які виникають між студентами університетів різних країн, а також — надання додаткової освіти студентам. Нині ця органі-

зація включає в себе майже 100 осередків з університетів усієї Європи, більше 3 000 активних учасників, та понад 1 000 000 студентів, які були активними учасниками організації за весь час її існування.

Вінницькому осередку всього 2 роки, і нині ми маємо два десятка активних членів, які займаються проектами BEST. За плечима BEST Vinnytsia — організація локальних та національних рівнів Європейських Інженерних змагань, ярмарки вакансій, Міжнародний освітній курс за ІТ-темою... Список подій поповнюється з кожним роком.

Ми, активісти вінницького осередку BEST, були і є активними учасниками таких заходів: Генеральна Асамблея, трейншоп 'bePROUD'11, освітні курси, регіональні зустрічі тощо.

Генеральна Асамблея BEST (General BEST Assembly) відбувалась у квітні 2012 року в Парижі. Ця подія зібрала понад 300 бестівців, представників з міжнародного менеджменту організації та представників з інших орга-

нізацій-партнерів. Під час заходу був розроблений та затверджений план розвитку організації на наступний рік, усі локальні групи відзвітували про здійснену роботу. Крім того відбувались різноманітні тренінги від європейських тренерів, які були надзвичайно цікавими, а головне, корисними. Майже два тижні напруженої праці та нової інформації! Для прикладу: офіційне засідання Асамблеї закінчилось о 05:16 ранку наступного дня!

Звичайно ж, не обійшлося і без екскурсій на Ейфелеву вежу, Лувр, Триумфальну арку, Єлисейські поля, дегустацій вин та тематичних вечірок. Найбільш мені сподобалось те, що засідання на Генеральній Асамблеї не проводились в занадто офіційній обстановці. Під час презентації кожен міг вільно поставити доповідачу запитання, доповнити, висловити ідею чи пожартувати «в тему».

У вересні відбувся трейншоп 'bePROUD'11' у Лісабоні. На цю подію були відібрані 23 представники з усієї Європи. Приємно відзначити, що ми, BEST-Vinnytsia, – були серед запрошених. А наприкінці жовтня наш осередок брав участь у Регіональній зустрічі BEST в Кишиневі.

Хочу розповісти про останню подію, яку відвідав безпосередньо сам – President meeting 2012 (Президентська зустріч 2012), що проводилась цього рік у листопаді у місті Тімішоара, Румунія.

Президентська зустріч – це одна з двох Генеральних Асамблей, на яких повинні бути представники всіх осередків організації. На цю зустріч приїхали 150 учасників із 36 країн Європи.

Відкриття Президентської зустрічі проходило у тамтешньому оперному театрі, де все було надзвичайно цікавим та захоплюючим. Перед учасниками зібрання виступали представники великих міжнародних компаній та представники різних бізнес шкіл, далі був концерт, екскурсія містом та університетом, де нам демонстрували сучасні лабораторії з новітнім обладнанням.

Програма першого дня зустрічі була дуже насиченою: численні виступи та диспути з різних тематик, обговорення важливих питань про майбутнє самої організації, шляхи її

розвитку, розширення напрямків діяльності тощо. Ввечері – вечірка знайомств, де всі учасники мали можливість поспілкуватись з представниками компаній, дізнатись про можливості співпраці з ними та й взагалі, – чи можливо студентам, наприклад з Вінниці, влаштуватись до них на роботу.

Наступні кілька днів були досить напружені, адже відбувались презентації осередків, доповіді та звіти про роботу різних комітетів, і все це піддавалось жвавій дискусії, позаяк усі цікавили подробиці розвитку та становлення того чи іншого осередку, чи причини прийняття певного рішення. В останній день роботи Президентської зустрічі проводилось голосування та затвердження положень, що частково змінили правила роботи BEST, прийнято завдання і плани на наступний рік.

Зрозуміло, що робота роботою, але й про відпочинок не забували. Дуже яскраво відчувалась енергія студентства, цікавість до всього нового, намагання розкрити для себе нові ідеї, світосприйняття наших однолітків, які живуть у Європі – їх цінності, пріоритети, цілі на майбутнє. Живе спілкування відбувалось лише англійською мовою!

Чесно кажучи, два роки тому навіть не міг уявити, що буду сидіти в компанії молодих і енергійних людей з різних країн Європи, за 1000 кілометрів від дому, питиму чай та вільно розмовляти англійською на різні теми. За тиждень, проведений на Президентській зустрічі познайомився з великою кількістю студентів з різних країн, з якими продовжую спілкуватись і далі. Дуже продуктивно провів свій час і повернувся з величезною «торбою» ідей та натхненням до роботи.

Раджу всім студентам нашого славетного університету – поки є час і можливість – подорожуйте, знайомтесь з однолітками, вчіться новому, вдосконалюйте англійську мову, самовдосконалюйтесь та живіть на повну! Долучайтесь до BEST!

Володимир ВЕРНИГОРА,
учасник Вінницького осередку BEST,
студент групи 2КІ-12М Інституту ІТКІ

Наука – це круто!

ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОРИВ І GRAND RESERVE ПРОФЕСОРА ПЕТРУКА

Прилад МультімаОнко, створений командою вінницьких учених під керівництвом професора Василя Петрука, зацікавив інвесторів із Кремнієвої долини і переміг у конкурсі «Інноваційний прорив-2012».

Обладнання вже успішно працює у Вінницькому обласному клінічному онкологічному диспансері. А потенційні клієнти на діагностику цим приладом 45 мільйонів — усі ми

Багатообіцяючий і актуальний проект «Розробка засобів неінвазивної діагностики поверхневих онкопатологій на основі спектрофотометрії та мульти-спектральних зображень» спричинив справжній фурор на Всеукраїнському конкурсі «Інноваційний прорив-2012».

Це дітище доктора технічних наук Василя Петрука, директора Інституту екології і екологічної кібернетики нашого вишу, завідувача кафедри екології і екологічної безпеки ВНТУ.

«Інноваційний прорив» зорганізовується уже вчетверте. Місія конкурсу — сприяти розвитку інноваційної діяльності в Україні через об'єднання інтересів інвесторів, розробників та підприємств для успішного втілення в життя нових продуктів та послуг.

За чотири роки у конкурсі взяло участь близько 1300 інноваційних проектів. Це суттєво допомагає формувати базу даних і впроваджувати інноваційні проекти українських розробників, проводити їхню експертизу і ранжування, відбір і просування найкращих для залучення інвестицій.

Для участі в новому сезоні «Інноваційного прориву — 2012» зареєстрували 330 проектів. Це майже вдвічі більше, ніж торік. Напрямок «ІТ-технології і телекомунікації» звично лідирував за кількістю поданих заявок.

Конкурс потужно підтримував Фонд цивільних досліджень і розвитку (CRDF Global) — громадська некомерційна організація, заснована рішенням Конгресу США, аби сприяти міжнародному науково-технічному співробітництву через надання грантів, технічних ресурсів, проведення навчання для науковців та дослідників.

Експертний комітет відібрав найперспективніші проекти, які й стали півфіналістами. Серед них безапеляційно — багатонадійна розробка щодо ранньої діагностики онкопатологій директора Інституту ЕЕК і завідувача кафедри ЕЕБ, доктора технічних наук, про-

фесора Василя Петрука та колективу вчених під його керівництвом.

Півфіналісти будували бізнес-модель і готували зведене резюме проекту згідно загальноприйнятих вимог Кремнієвої Долини. Їм допомагали фахівці бізнес-інкубатора Harry Farm, який є генеральним партнером конкурсу в цьому році.

На підставі цих резюме експерти відібрали 20 проектів-фіналістів.

7 грудня фіналісти презентували свої проекти перед експертами та потенційними інвесторами з України та Кремнієвої Долини в форматі pitching — 3 хвилини на презентацію проекту і 3 хвилини на питання та відповіді.

Оргкомітет «Інноваційного прориву-2012» за підтримки Київської міської державної адміністрації блискуче провів road-show інноваційних проектів фіналістів конкурсу. Так визначили переможців конкурсу, церемонія нагородження яких відбулася ввечері того ж дня в готелі Radisson Blu Podil.

У номінації Grand Reserve перемогу здобув Василь Петрук та його розробка засобів неінвазивної (тобто, такої, що не травмує, непроникної) діагностики поверхневих онкопатологій.

У форматі pitching професор Василь Петрук представляє свій проект перед експертами та інвесторами з України та Кремнієвої Долини. Відповідати англійською на жваві питання допомагає студентка Інституту екології та екологічної кібернетики ВНТУ Катерина Крикуненко

Кожна людина має десяток доброякісних пухлин — щонайменше.

Розповідає кандидат технічних наук, доцент кафедри ЕЕБ Сергій Кватернюк:

— Вони усі несуть в собі потенційну загрозу переродження в злоякісну пухлину. Уже хворих в Україні нині є 100 тисяч. А потенційні клієнти до нас на діагностику 45 мільйонів — усі ми. Довкілля продовжуємо забруднювати, їмо консерванти, стабілізатори, барвники, носимо одяг, пофарбований токсичною фарбою, вдихаємо окис азоту, інтенсивно користуємось мобільним... Оці ймовірності складаються і ризики збільшуються.

Професор Василь Петрук підтримує свого учня:

— Відбуваються глобальні зміни клімату, більшає сонячного випромінювання. Меланома як хвороба певним чином залежить від збільшення концентрації меланіну. А він накопичується завдяки проникненню світла в тканини.

Українські науковці уміють розробити ваговиті проекти, але не знають як їх довести до ринку, як на цьому заробити гроші, як конвертувати свій розум. Конкурс і його організатори мають на меті навчити вчених як комерціалізувати науково-технічні проекти, зробити їх привабливими з точки зору заробітку грошей.

Серед членів журі із США — професор Массачусетського технологічного інституту Marco Rubin; інвестор і керуючий партнер компанії Exoventure Warren Haber; управляючий партнер стартап-інкубатору EastLabs Evelyn Buchatska.

— Наші ідеї ми запропонували у формі бізнес-плану. Ядро нашої команди становлять висококваліфіковані фахівці з нашої кафедри. А також з ВНМУ — лікарі і вчені-онкологи під керівництвом Бориса Болюха, доктора медичних наук, професора. Свій прилад ми назвали МультімаОнко, оскільки використовуються мультиспектральні зображення онкопатологій. — Продовжує Василь Григорович. — У світі кількість хворих щороку зростає на 10—15 відсотків. Наш прилад направлений на ранню діагностику поверхневих онкопатологій на шкірі. Насамперед меланоми.

Людина мусить слідувати за своїм здоров'ям, аби на ранній стадії помітити біду. Пропонована вінницькими вченими технологія не складна, але водночас є ноу-хау. Вона дозволяє чітко відрізнити злоякісне утворення (меланому) від доброякісного (неус). На жаль, часто доброякісне утворення трансформується в злоякісне.

— Неус краще на ранній стадії видалити і забути. Майже усі люди із діагностованою і пролікованою

на ранній стадії меланою видужують. Є у світі певні аналоги нашого приладу. Але наш пристрій побудований на специфічному принципі, який є нашим know how. Він дозволяє з високою достовірністю — 95 % встановити: доброякісне утворення чи ні, — говорить Василь Григорович.

Василь Петрук з академіком НАНУ Орестом Івасишином на road-show інноваційних проектів фіналістів конкурсу

Над приладом професор Петрук почав працювати ще у 1985 році. Його учні успішно захищають кандидатські дисертації по цій тематиці. Зокрема Сергій Кватернюк, Галина Чорноволик. Сам пристрій захищений рядом патентів, серед них канадські, незабаром будуть американські. Зараз лабораторний зразок апарату працює в онкодиспансері.

Сергій Кватернюк:

— Наша кафедра екології і екологічної безпеки займається оцінюванням ризиків. Ризик захворіти на меланому складається з багатьох факторів: сонячне випромінювання, токсичні продукти харчування, токсичний одяг. Нещодавно Greenpeace провів дослідження одягу високих брендів марок. Навіть в такому одязі виявили токсичні фарби. А що казати про той одяг, який продають на базарі? По замовчуванню там токсинів більше. Читав, що в Китаї, поряд з фабриками, які продукують одяг, — ракові села, де люди стовідсотково мають онкопатологію.

Василь Петрук:

— Так, барвники, якими просякається наш одяг, це одні з найотрутіших речовин в природі. І вони впливають на поверхню нашої шкіри. Нині на кафедрі для своїх студентів ми ввели дисципліну екотоксикологія. Тепер є ідея запровадити викладання екотрофології — науки про екологічні проблеми харчування.

Питання напрошується саме: засмагати влітку чи в солярії — то не дуже розумно?

— Меланін — основний елемент, основний пігмент меланоми. Люди, засмагаючи, стають темнішими. Засмага зумовлена більшою концентрацією меланіну. Нині змінюється клімат, ми отримуємо більше ультрафіолету. Я не можу стверджувати, але логічно — прагнути до засмаги уже не на часі.

Наші за кордоном

АБИ СТВОРИТИ СОБІ ВИСОКУ КОНКУРЕНТОЗДАТНІСТЬ НА РИНКУ ПРАЦІ

Андрій Печенюк, отримавши диплом бакалавра електромеханіки у нашому ВНТУ, нині успішно навчається в магістратурі *Szkoła Główna Handlowa w Warszawie (SGH)*. З дружиною, яка уже закінчила Варшавський університет, планують повернутися в Україну

Міністерство освіти Польщі й Варшавська школа економіки, яка має столітню історію і студентів із майже 60 країн світу, без найменших проблем визнали Андрієв диплом бакалавра, виданий Вінницьким національним технічним університетом. Отже, й усі фірми Польщі, які надають місця праці, сприймають фахівця з таким освітнім рівнем.

Андрій Печенюк

— Андрію, чому така різка зміна фаху?

— На економічну спеціальність хотів поступати одразу після школи, але з поради батьків обрав таки технічний фах. Свою мрію про економіку відклав на невизначений термін. Трохи більше року тому, заітований дружиною вчитись у Польщі, поступив там у магістратуру Вищої школи торгівлі у Варшаві. Моя дружина

за фахом тележурналіст. І я, і вона родом із Шаргорода.

— Нова спеціальність і нова мова навчання...

— *Szkoła Główna Handlowa* дає можливість вчитись англійською чи польською мовою. Різниця в тім, що польською є варіант отримати освіту безкоштовно, англійською ж лише платно. Я навчаюсь безоплатно. Польську мову вивчив самотужки і досить швидко — за кілька місяців перед виїздом. Польська дуже подібна до української. Слухаючи, усе розумієш, говорити самому помітно важче. Мені дається взнаки брак знань економічної термінології — з політехніки перейти на економічну спеціальність й одразу в магістратуру трохи складно. Хоча багато термінів запозичується з англійської.

— У Польщі вища якість освіти, аніж в Україні?

— Нещодавно бачив рейтинг рівня освіти за країнами. Польща є на 14 місці в світі. Росія на 20 місці. Україні у тому ранжуванні нема зовсім. Але печалитись не варто поспішати. Франції там також нема.

Підхід до навчання тут зовсім інший — і викладачів, і студентів. У ВНТУ вчитись заставляють — приміром, контролюють відвідування занять. У моєму університеті нікому немає діла ходиш ти на пари чи ні. Твої проблеми: хочеш — ходиш, хочеш — не ходиш. Але знати предмет мусиш. Якщо іспит не здаєш, тебе так само беземоційно виженуть. Налаштовують на те, що людина має вчитись сама. Якщо їй потрібні знання, вона вчитиметься. А вчитись треба упродовж усього життя. Якщо у роки студентства не навчишся власне вчитись, то потім

знайти місце під сонцем буде важко.

У моєму університеті кожен студент сам складає собі індивідуальний графік навчання. Є основні предмети, які потрібно знати, є додаткові, які вибираєш собі сам. Кожен студент має особисту сторінку в Інтернеті — у віртуальному деканаті. Можеш обрати як предмет, так і викладача. Хтось воліє йти до маститого професора, хтось навпаки — до молодого ентузіаста. Там вказано години, коли вони проводять заняття. Отож, сам собі складаєш розклад. Досить зручно, але не завжди вдається поєднати час, коли проводять пари викладачі. Є обов'язок набрати 30 пунктів за системою ICTS. На лекції ніхто «енок» не ставить. Екзамени зазвичай письмові, переважно тестові завдання.

— Українська молодь їде вчитись у Польщу, польська — у Німеччину, США...

— Так, чимало польської молоді їде вчитись за кордон. Основний фактор тут мова. Польща нас тут стрімко обігнала. Там практично усі вільно розмовляють англійською. Маю знайомих студентів-поляків, які навчаючись у польському виші, їдуть на семестр в Чикаго в Америку, наступного семестру у Францію. Знаю польських студентів, які їздять в Москву вчитись. Певен, що і для української молоді є така можливість, але нам треба досконало освоїти англійську. Врешті, знаючи іноземну мову, можна гарно заробляти і у Вінниці, не треба нікуди їхати.

— Польські працедавці українців охоче беруть на роботу?

— На польському ринку праці нині дуже важка ситу-

Магістрант Warsaw School of Economics — Вищої школи торгівлі у Варшаві

ація. Криза дається взнаки. Хоча вона сильніша в Єврозоні, у країнах, де задіяний євро. У Польщі використовується злотий, хоча планують впроваджувати євро. Власне від кризи як такої польські фірми не потерпають. Але за рахунок того, що іноземні фірми — німецькі, італійські згортають у Польщі свою роботу, зростає безробіття. І звісно, якщо фірма проводить набір працівників і серед, приміром, десяти претендентів є один українець, то його проігнорують насамперед. Охочіше беруть поляки на роботу своїх — поляків.

— Якщо ж українцеві дивом пощастить?

— Йому платитимуть менше. Деякі фірми радо беруть українців (росіян, білорусів). Але лише для того, аби платити нижчу зарплату. Приміром, програмувальник — полякові платитимуть 6 тисяч злотих у місяць. Наш українець, навіть маючи вищий фаховий рівень, працюватиме за три тисячі. Поляки дуже гонорові. Вони своє відстоюють. Якщо лишень щось не сподобається, ідуть у суд. Вперто домагаються свого. Наші українці значно спокійніші. Ми свої права не дуже відстоюємо, а це полякам вигідно. Майже усі водії польських транспортних фірм — це українці чи росіяни, білоруси. Полякові якщо щось не до вподоби, він кине ключі від машини і одразу в суд. І то не важливо — програє він той суд чи виграє, але він іде в суд. Українці ж терпітимуть з усіх сил до останнього. Така наша ментальність. Її позбутися не просто.

— Але ж буває, що наші земляки у Польщі добре влаштовуються!

— Але то має збігтися багато сприятливих факторів. Ще декілька років тому, коли Польща увійшовши у Євросоюз, стрімко розвивалася, на ринку працівників не вистачало. Тепер ситуація зовсім інша. І хто їде зараз, то здебільшого нелегально. Я прочитав в одному журналі, що є місце у Варшаві, куди приїждять іноземці і

У залі засідань Сейму Республіки Польща

там стоять як тисячу років тому і самі чекають, що до них хтось прийде і запропонує якусь роботу, неважливо яку. Знаю жінку, яка працювала в Україні бухгалтером. Приїхавши в Польщу, вона уже 10 років прибирає, мие посуд. В Україні вона мала менше грошей, але завжди була з родиною, була більш самовдоволеною, мала самоповагу. І хоча вона потрапила у дуже добру сім'ю, яка до неї прихильно ставиться, все одно ця жінка каже, що уже не витримує. Відчуття того, що ти тут чужий, не вдома, дуже пригнічує.

— Що потрібно молодій людині, аби отримати фінансово втішне

місце праці, а отже й досягти життєвого успіху?

— Насамперед знання — це головний чинник. І наполегливість. А також везіння.

Слід максимально використовувати усі можливості, які отримуємо від життя. Приміром, вчитись за кордоном. Це величезний досвід, якого в Україні не набути. Зокрема й вдосконалення мови — це теж вагомо.

В університеті я цього не відчував, а от поза університетом то відчутніше ставлення — ти інший, тому що не поляк, тому що чужий. То не суцільно таке ставлення, але випадки трапляються. Відчувається, що ти не вдома, не у своїй країні. Бували моменти, коли хотілось усе кинути і повернутися в Україну.

Сто відсотків, що ми з дружиною повернемось назад в Україну. Хоча важко сказати коли. Можливо, поїдемо навчатись ще десь. Але у нас поїздка не за кращим життям. Це поїздка перш за все за вивченням позитивного досвіду розвинених країн, як вони досягали тих вершин, які мають зараз. І звісно, для вивчення мови. Зараз це дуже важливо. Ось основні фактори, які є вагомими для поїздки в іншу країну. Дуже малий шанс, що на чужині, за кордоном українців чекає краще життя.

На акції протесту «Солідарності» — незалежної самоврядної профспілки

З дружиною

СВІТ ОСВІТИ

СТУДЕНТИ–БУДІВЕЛЬНИКИ

ОСВОЮЮТЬ НІМЕЦЬКУ МЕТОДИКУ ПЛАНУВАННЯ МІСТ

Thoralf Weise, директор DEUTSCH-UKRAINISCHES BAUZENTRUM KIEW, впродовж грудня читає курс лекцій з містобудування студентам спеціальності «міське будівництво та господарство».

В Інституті будівництва, теплоенергетики і газопостачання нашого ВНТУ Торальф Вайзе, який є керівником німецького фонду підтримки будівельної галузі BZK і водночас одним зі спонсорів Програми стажування молоді у Верховній Раді України, проводить заняття зі студентами не вперше. Цьогоріч навесні він прочитав курс лекцій стосовно орієнтирів та ієрархічного планування в Німеччині старшокурсникам спеціальності «промислове та цивільне будівництво». Впевнившись у високому фаховому рівні вихованців ВНТУ, пан Вайзе запропонував поглибити співдію.

Нині він сам підібрав аудиторію слухачів — із краєвих третьо- і п'ятикурсників спеціальності «міське будівництво та господарство». Одна з умов, які поставив Торальф Вайзе — аудиторія має бути невеличкою, не більше 15 студентів. І лише мотивовані студенти. Очільникам Інституту БТЕГП вдалося умовити німецького лектора, аби могли прослухати курс його лекцій більше зацікавлених.

Влітку студенти, застосовуватимуть знання, отримані на лекціях директора німецького фонду підтримки будівельної галузі BZK, на практиці. Проводитиме її Торальф Вайзе у Вінниці.

Пройшовши практику під керівництвом німецького інженера-містобудівника, студенти отримають сертифікат, котрий авторитетно засвідчуватиме їхню теоретичну і практичну обізнаність з німецькою методикою планування міст. Цей солідний фаховий документ безперечно дуже допоможе своєму власнику при влаштуванні на роботу, підвищить його конкурентоспроможність.

Пан Торальф навчить майбутніх будівельників на прикладі нашого обласного центру проектувати генеральні плани так, як це роблять у Німеччині. І за тамтешньою методикою.

— Лекції Торальфа Вайзе дуже цікаві. Він надзвичайно освічена людина. Читає лекції російською, але уже частково оволодів українською, добре знає англійську, італійську й іспанську. Студенти під великим враженням від його лекцій. До того ж Торальф Вайзе, чита-

ючи специфічний матеріал, подає його дуже дохідливо і популярно. І лекції його інтерактивні — студенти жваво задають запитання. Його лекції більш схожі на бесіди. — Розповідає кандидат технічних наук **Вікторія Гарнага**. — Цікаво порівняти як у нас відбувається місторегулювання, управління міст і як у Німеччині. Мені завжди подобалось, як сформовані міста у цій країні. У них дуже чітка сітка планування. Побудова генерального плану у них зовсім іншого рівня, аніж у нас. В Україні на генеральних планах досить багато довільного. Кому яким кольором більше подобається, таким і показують будівлі, озеленення. Тобто, кожне місто може мати свої умовні позначення. У них на усю Німеччину однакові стандартні умовні позначення використовуються. Берете генеральний план кількох міст і видно, що тільки компоновка різна. Вам не потрібно проглядати купу таблиць з умовними позначеннями. Наші студенти теж роблять таблиці умовних позначень до своїх креслень, що чим вони позначили. У Німеччині використовується стандартний збірник умовних позначень, заздалегідь усе чітко продумано. Приміром, цікавий факт стосовно котеджної забудови. Якщо передбачені двоповерхові будинки, жоден, який би він не був заможний, не має права звести триповерховий котедж, тобто вище дозволеного. Це заборонено законодавством. Що ж стосується сусідства областей, то тут теж усе передбачено. Приміром, одна область вирішила на своїй межі побудувати хімзавод, то вони повинні отримати на це згоду своїх сусідів. А раптом ті планують на своїй межі зробити рекреаційну зону чи інший об'єкт, який з хімзаводом сусідити аж ніяк не може.

Кафедра містобудування та архітектури якраз в новоріччя відзначатиме свій ювілей — десятиліття. Вікторія Гарнага належить до перших випускників цієї кафедри. Є першим магістром кафедри MBA і водночас першим виплеканим кафедрою кандидатом наук з містобудування — 2 грудня виповнилося рік з часу її захисту кандидатської дисертації.

— Рівень фахової підготовки наших студентів ні-

мецького лектора задоволення.
— Продовжує оповідь Вікторія.
— Уже кілька років поспіль наші студенти на всеукраїнській олімпіаді з міського будівництва та господарства виборюють призові місця, завжди повертаються з нагородами. Цього року наші четвертокурсниці Ольга Лисюк і Вікторія Круть в Донбаській національній академії будівництва і архітектури показали найкращі знання з дисципліни «планування міст». Оля отримала диплом II-го ступеня, Віка — III-го. І з курсового, і з дипломного проєктування теж здобули призові місця.

Спеціальність «міське будівництво та господарство» дуже популярна серед абітурієнтів. Логічно популярна, адже випускники цього фаху затребувані.

З часу Вікторієвого випуску пройшло лише 5 років:

— Мій одногрупник Сергій Кушнірчук уже працює головним архітектором лівобережжя Вінниці. Інший одногрупник Роман Шаравський у Жмеринці — начальник управління міського господарства. Працює в управлінні архітектури Вінниці Андрій Куленко. Дехто успішно займається приватним бізнесом. Кілька студентів — випускників нашої спеціальності працюють у міській раді. Це Юлія Танасієнко, Валерія Тверітінова.

З будівельною галуззю у Вікторієвій родині ніхто не пов'язаний. Вона ж її обрала тому, що надзвичайно у школі подобалося креслення. І ще на першому курсі дівчина задалась ціллю поступити в магістратуру.

— За час, коли сама була студенткою, студенти змінилися. У нинішніх студентів значно більше можливості для навчання. З третього курсу починаємо креслити курсові роботи. На початку свого навчання ми усе це креслили від руки циркулями на кульманах. А зараз студентам у поміч різноманітні комп'ютерні програми. І значно ширший доступ до літератури вони нині мають. Зараз знайти в Інтернеті книжку з містобудування не проблема. Дисципліни з містобудування такі, що треба встигати за плином розвитку, бути на вістрі подій. Щоб вчити студентів, треба самому постійно вчитися.

Інтелектуальний турнір

ВІННИЦЬКА ВЕРШИНА ЛЬВІВСЬКОГО ФАРАОНА

Відбувся традиційний фестиваль інтелектуальних ігор «Баюнале». Ініціатори — Вінницька обласна організація Всеукраїнського товариства «Просвіта», наш Вінницький національний технічний університет та Клуб інтелектуального товариства «Баюн» — приурочили його Дню української писемності та мови.

Учасниками інтелектуального дійства стали 29 команд (Вінниця, Донецьк, Київ, Львів, Рівне, Тернопіль). Вони випробовували свої сили в «Що? Де? Коли?», відео-реаліях, ерудит-квартеті. Авторами ігрових завдань виступила група вінницьких «знавців»: Вадим Араго, Дмитро Альохін, Андрій і Світлана Данченки, Євген Громов, Роман Маслій, Анатолій Теклюк. Фестиваль зайвий раз довів, що інтелектуальні гра «Що? Де? Коли?» може бути успішною і українською мовою. Участь команд, для яких звичною мовою гри є російська, та їх високі результати є переконливим доказом цього.

Починався фестиваль з «Акуніяни», тематичного турніру по творчості Б. Акуніна. Тут перемогу святкували вінничани з «Dream-team», за ними «Переучеть» (Рівне) та «Пінта» (Вінниця). У основному турнірі «Що? Де? Коли?», який складався з 90 запитань, перемогу святкувала столична команда «СКД» з результатом у 59 правильних відповідей, на другій сходинці «Тануна Х» (був такий фараон) — 55 залікових очок, а третім став рівненський «Переучеть» — 53 очки. А от у турнірі відео-реалій (це коли до запитання додаються поступово картинки підказки, чим з ранішої підказки даєш правильну відповідь, тим більше очок отримує твоя команда за дане завдання) досвідчені команди поступились студентам із «КіПіШ» — 26 очок, а далі одразу було чотири команди з показником у 25 очок — «Тануна Х», «Переучеть», «Брись» (Київ).

Після напруженої дводенної боротьби в абсолютному заліковій бронзову сходинку п'єдесталу посіла ко-

манда «Брись» (Київ), друге місце — «Переучеть» (Рівне), а перемогу здобули львів'яни з команди «Тануна Х», яким підкорилась вінницька вершина інтелектуального фестивалю. Таким чином головний приз фестивалю — статуетка Кота Баюна втретє поспіль дісталась представникам міста Лева. Одного залікового очка до призового місця не вистачило донецькій команді «Номер 6», але вони мають твердий намір у наступному році таки здійснитись на вершину вінницького фестивалю і з повним правом повторити слова В. Висоцького «Я все таки был на верху, и меня не спихнуть с высоты».

За підтримки студентського крила профкому ВНТУ був організований окремий залік у рамках фестивалю для команд зі студентів нашого університету. Вісім колективів змагались на непростих питаннях ігрового пакету турніру. Третє місце виборолла команда «Дежавю», яка складалась з студентів Інституту АЕКСУ та одного легіонера з Інституту РТЗП. На другому місці зупинились гравці із «The Bare Bear» (Інститут ІТКІ), а звання студентського чемпіона дісталось екологам з «Apple» (Юлія Мандренко, Олександр Голуб, Олександр Хоменко, Леонід Яцко, Віталій Древенчук). Всі призери отримали пам'ятні призи з рук Олени Григор'євої — очільника студентської секції профкому ВНТУ з побажанням інтелектуального зростання та нових звитяг на подібного роду заходах.

**Анатолій ТЕКЛЮК,
заступник директора ГЦВР,
кандидат філософських наук,
доцент**

«Тануна Х» підкорила вінницьку вершину інтелектуального фестивалю. І статуетка Кота Баюна втретє поспіль дісталась представникам міста Лева

ТРЕТІЙ ОБЛАСНИЙ КОНКУРС З МОНІТОРИНГУ СТАНУ ДОВКІЛЛЯ ВІННИЧЧИНИ СЕРЕД СТУДЕНТІВ ТА УЧНІВ

Положення про конкурс, календар подій та доступна для скачування базова версія системи «Рідна природа» розміщені на сайті Інституту екології та екологічної кібернетики ВНТУ <http://ineek.vntu.edu.ua/>

20 лютого – завершення прийому робіт.

22 березня — другий тур і визначення переможців

Вінницький обласний конкурс з моніторингу стану довкілля серед студентів та учнів проводиться Вінницьким національним технічним університетом за сприяння управління освіти і науки Вінницької облдержадміністрації, Держуправління охорони навколишнього природного середовища у Вінницькій області та Басейнового управління водних ресурсів річки Південний Буг.

Переможці попередніх конкурсів успішно навчаються в Інституті екології і екологічної кібернетики (ІНЕЕК) Вінницького національного технічного університету за спеціальністю «Екологія, охорона навколишнього середовища та збалансоване природокористування». Приміром, Євгеній Києнко-Романюк навчається у магістратурі ІНЕЕК, а Любов Скорина є викладачем кафедри комп'ютерного еколого-економічного моніторингу та інженерної графіки ІНЕЕК.

Науковці ІНЕЕК Вінницького національного технічного університету на замовлення Держуправління охорони навколишнього природного середовища у Вінницькій області розробили геоінформаційну систему моніторингу довкілля Вінниччини «Рідна природа». Вона призначалась для управлінських установ, але з часом виникла ідея створити освітню версію системи, тобто такий комплект карт, баз даних і спеціального програмного забезпечення, які можна було б передати в усі школи області. Адже покращання стану довкілля неможливе без підвищення рівня екологічної свідомості, насамперед молоді. Система створена з використанням геоінформаційних технологій, тобто всі інформаційні матеріали прив'язані до географічних об'єктів карти. Аналогів немає в жодному регіоні України.

Учасниками цих екологічних інтелектуальних перегонів можуть стати усі, кому не байдужий стан довкілля — і першокласники, і цьогорічні випускники вишів. На відміну від попереднього конкурсу участь у змаганнях можуть брати і творчі колективи. Можна подавати роботи, які вже подавались чи номінувались на інших конкурсах чи олімпіадах. Не можна подавати лише роботи, які отримали призові місця на минулорічних Вінницьких обласних конкурсах з моніторингу стану довкілля серед студентів та учнів.

Головна умова — робота має стосуватись саме об'єктів та території Вінниччини. Не приймаються узагальнені роботи типу: «Екологічні проблеми Чорноморського регіону», «Глобальне потепління на Землі», «Перспективи альтернативної енергетики в Україні». Вони мають бути прив'язані до конкретних географічних об'єктів Вінницької області.

Отож, номінації:

«Найкраще інформаційне наповнення». Оцінюється обсяг зібраних інформаційних матеріалів на задану тематику про географічні об'єкти електронної карти області. Обов'язкова вимога до робіт цієї номінації — внесення зібраних інформаційних матеріалів в геоінформаційну

систему моніторингу довкілля Вінницької області «Рідна природа» або у веб-системи, які дозволяють прив'язувати до карти Вінницької області фотоматеріали користувача, наприклад Panoramio та Google Earth.

«Найкраще комплексне дослідження». У цих роботах головна увага надається комплексному підходу до аналізу стану складових довкілля. Коли, наприклад, показаний стан і взаємовплив флори, фауни та абіотичне (неживе) навколишнє середовище, або що було до забруднення довкілля, а що стало після. Все це має ілюструватись фотографіями з відповідним текстовим описом у вигляді реферату. Інформаційні матеріали рекомендується приєднувати до об'єктів карти у системі «Рідна природа». До цієї номінації належать і роботи, присвячені авторським вимірюванням певних показників (концентрації хімічних речовин у довкіллі, рівнів води у річці, метеофакторів тощо) та аналізу зміни в часі чи просторі цих показників, визначення тенденцій та причин таких змін, внесення пропозицій щодо формування позитивних тенденцій та поліпшення стану довкілля.

«Найкраща комп'ютерна реалізація». Оцінюються комп'ютерні програми, веб-сайти екологічного наповнення, а також комп'ютерні ролики з моделювання тощо, які імітують чи характеризують ті чи інші природні процеси — життєдіяльність тварин, рослин, зміни у неживій природі, стихійні надзвичайні лиха чи екологічні проблеми, притаманні саме Вінницькій області (у роботі слід відзначити де саме в області мешкають відображені організми чи екосистеми). Також приймаються роботи, що моделюють на комп'ютері способи розв'язання екологічних проблем, притаманні Вінницькій області.

Перевага буде віддаватись роботам, які будуть мати авторські, а не запозичені, матеріали та власний досвід і конкретні пропозиції щодо поліпшення стану довкілля, а не тільки опис екологічних проблем у нашій області.

Усі конкурсні роботи будуть розміщені на сайті Інституту екології та екологічної кібернетики ВНТУ <http://ineek.vntu.edu.ua/> На цьому ж сайті розміщено Положення про конкурс (зі змінами і доповненнями 2012 року), календар подій та доступна для скачування базова (без зібраних інформаційних матеріалів) версія системи «Рідна природа».

Другий тур конкурсу — виконання контрольного завдання і нагородження переможців — відбудеться у Міжнародний День Води 22 березня 2013 року.

Переможці одержать чудові призи. Торік учасники, які посіли перші місця, отримали кольорові принтери зі сканером та ксероксом, другі — цифрові фотоапарати, треті — флешки на 8 Гб. Усі інші учасники теж здобули захоплювальні призи. Спонсорами Конкурсу були відомі у Вінниці компанії: ТОВ «ГІСІНФО», ТОВ «Інтер-Еко», ТОВ «Арісент Україна», ТОВ «Орнеон» та ТОВ «Інтесервіс-В».

Запрошуємо до участі!

ДВІ ЛЮБОВІ ВЕСЕЛОГО ВАСИЛЯ ОЛЕНИЧА, ЯКИЙ НА УНІВЕРСИТЕТСЬКІЙ СЦЕНІ ЖОДНОГО РАЗУ НЕ ПРОГРАВАВ

На початку грудня актову залу Вінницького національного технічного університету знову зібрала глядачів. Причиною тому стало проведення традиційного конкурсу «Містер Шарм ВНТУ».

Цього разу за право бути «Містером ВНТУ – 2012» з шармом змагалось восьмеро: імпульсивний Станіслав Неснов (ІНМ), загадковий Артем Пушкін (ІННННН), харизматичний Андрій Айхерт (ІНМТ), таємничий Антон Баланенко (ІНТКІ), ексцентричний Юрій Сидорчук (ІННННН), веселий Василь Оленіч (ІНБТЕГП), артистичний Ігор Філіппов (ІНРТЗП) та романтичний Ігор Вечірко (ІНАЕКСУ).

Здавалось би, що тут складного – обрати переможця, але не все так просто. Вже після першого конкурсу стало зрозуміло, – кожен конкурсант достойний перемоги.

«Візитка», дефіле, творчий, інтелектуальний та танцювальний конкурси пройшли ніби на одному диханні: чітко, лаконічно, продумано, відпрацьовано і креативно. Складалось враження, що хлопці усе життя тільки тим і займаються, що танцюють, співають, самі собі акомпануючи, гуморять..., що конкурсанти – це майбутні актори, співаки та танцюристи і, що сцена – це їхнє покликання. Але це враження глядацької зали, – вболівальників та журі. Зовсім інші емоції вирували у хлопців-конкурсантів, які надзвичайно хвилювались, адже кожен з них виконував важливу місію, – представляв свій інститут. Тим не менш, хлопці мужньо подолали хвилювання і достойно заявили про себе на загальноуніверситетському рівні.

У кожному конкурсі повинні бути переможці, тож цього разу на сцені вітали: **Андрія Айхерта, який виборов одразу два титули – «Містер глядацьких симпатій» та «Віце-містер Шарм», Ігоря Філіппова – «Віце-містер Шарм» і Василя Оленіча, який виборов титул «Містер Шарм ВНТУ – 2012».**

Учасники та глядачі отримали величезний заряд позитивних емоцій та гарного настрою, а сам конкурс став приємним подарунком до Дня Збройних Сил України.

Після бурхливих оплесків, овацій та привітань наш новоспечений титулований «Шарм» розповів трішки про себе. Отож, знайомтесь, – Містер Шарм 2012 – Василь Оленіч:

«Йшов на конкурс з метою просто сподобатись глядачеві і в свою перемогу особливо не вірив. Хоча, якщо чесно, то дуже хотів виграти титул «Містер глядацьких симпатій». Взагалі, я потрапив на цей конкурс, можна сказати, випадково, адже до останнього дня не було визначено представника від нашого інституту. Але все-таки волею долі для участі у конкурсі було обрано саме мене.

Чесно, я дуже хвилювався і переживав, з двох причин: по-перше, я ніколи не брав участь у подібних конкурсах, а по-друге, як би нескромно це не виглядало, – на нашій сцені я ще жодного разу не програвав.

Сам я родом з міста Жмеринки. Шкільні роки у мене були веселі. Перша моя серйозна справа, можна сказати «перша любов» – це спорт! Я граю в баскетбол уже протягом багатьох років, до речі, грав я і за збірну ВНТУ.

Коли вступив до ВНТУ, то... закохався враз. КВН став моєю «другою любов'ю». Зараз за плечима вже десятки поїздок нашої університетської команди КВН «ВІНС» по всій Україні, де у різних лігах ми щоразу намагаємось блискуче виступити, перемогти та прославити наш університет.

Щодо моєї підготовки до участі у «Містер Шарм ВНТУ», то перші збори були дуже хвилюючими. Ніхто нікого не знав, всі навіть боялись один одного. Так як танцюрист з мене не дуже, то для мене танцювальний конкурс – болюча тема, але вже на першій репетиції я зрозумів, що нічого страшного немає, бо хлопці усіляко мені допомагали освоїти різні па.

Взагалі, у нас був дружній колектив учасників, усі намагались допомогти один одному у тому, що вміють робити найкраще. От, наприклад, Андрій Айхерт завжди допомагав усім чим міг і кому міг, робив фотографії для «візитки», демонстрував рухи танцю. Я і Юра Сидорчук усіх веселили, намагались підбадьорити і підняти настрій, Ігор Вечірко постійно «бринькав» на гітарі, а ін-

ший Ігор, той що Філіпов... загравав до дівчат, коротше, було весело!

Коли прийшов час нагородження, то не знаю як у кого, а от у мене серце вискакувало з грудей. З кожним наступним конкурсом ловив себе на думці, що, на жаль, сьогодні я не виграю і це буде моя перша поразка на університетській сцені. Але ту ейфорію, яку я відчув, коли Анна Валеріївна назвала моє ім'я, я просто передати не можу! Це була фантастика!

Далі все, як в тумані... Аж поки до мене на сцену не піднялись мої найближчі, найшаленіші вболівальники. Звісно, якби не вони, то у мене нічого б не вийшло.

Тому хочу сказати особливе дякую таким людям, як Віталій Сміхульський, який допомагав мені кожного дня і особливо допоміг мені на творчому конкурсі, Ігор Тенячкін, мій звукорежисер, Владислав Прокопчук, мій одноклассник та товариш, який обробляв мої фотографії, також мамі та татові, які мене виховали і відправили вчитись саме до ВНТУ і, яких я дуже люблю, а також всім-всім людям котрі скандували моє ім'я в залі і щиро мене підтримували!

Майбутньому поколінню учасників університетських заходів хочу порадити не боятись і обов'язково брати участь у різноманітних конкурсах та змаганнях, що організовує та проводить клуб, тому що емоції і позитивні враження, які отримуєш, є справжніми та непідробними, а головне те, що вони залишаються приємним спогадом на все життя».

Редколегія:

А. В. Пислярова
(головний редактор)
І. П. Зянько
(редактор)
Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
В. В. Грабко
Б. І. Мокін
Т. Б. Буяльська
О. Н. Романюк
С. В. Павлов
В. М. Мізерний
В. М. Паламарчук
Т. С. Криклива
М. П. Стрельбицький

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68
E-mail: impuls@vntu.edu.ua

Засновник та видавець газети «Імпульс» —
Вінницький національний технічний університет.
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021,

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32
Комп'ютерна верстка — Тетяни Крикливої,
Оксани Мензул.

Світлини — Сергія Маркова.

Підписано до друку 24.12.2012 р. Формат 29,7×42 1/2
Наклад 370 прим. Зам. № 2012-203.

Віддруковано у ВНТУ,
в комп'ютерному інформаційно-видавничому центрі,
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, к. 114, тел. 59-81-59.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
серія ДК № 3516 від 01.07.2009 р.

Розповсюджується безкоштовно.